

Til alle institutioner under Undervisningsministeriet

Da det har vist sig, at der hersker usikkerhed på institutionerne med hensyn til korrekt anvendelse af reglerne om brug af privat bil i tjenesten og om udbetaling af kørselsgodtgørelse i den forbindelse, har Undervisningsministeriet fundet det formålstjenligt at udarbejde denne vejledning. Der kan findes yderligere vejledning om disse regler i Finansministeriets Personaleadministrative Vejledning (PAV), kapitel 21, herunder specielt afsnit 21.2. og 21.3.5., jf. dette link: <http://pav.perst.dk/Publikation/Tjenesterejser.aspx>

Reglerne om brug af privat bil i tjenesten og udbetaling af kørselsgodtgørelse findes i tjenesterejseaftalen, pt. aftale af 30. juni 2000, jf. Personalestyrelsens cirkulære af samme dato (Perst. nr. 057-00), §§ 14 - 16.

Satserne for kørselsgodtgørelse findes i det satsreguleringscirkulære, som Moderniseringsstyrelsen normalt udsender en gang årligt, pt. cirkulære af 20. december 2013 (Modst. nr. 055-13). Satserne udgør pr. 1. januar 2014 henholdsvis 2,10 kr. pr. kilometer (lav sats) og 3,73 kr. pr. kilometer (høj sats).

Indledningsvis skal det slås fast, at der *kun* kan udbetales kørselsgodtgørelse i forbindelse med brug af privat bil *i tjenesten*. Dette betyder bl.a., at der *ikke* kan udbetales kørselsgodtgørelse *i forbindelse med ansattes transport til og fra arbejde*. Dette følger også af princippet i tjenesterejseaftalen om, at der udelukkende ydes dækning for *merudgifter* i forbindelse med tjenesterejser. Vi henviser til PAV, kapitel 21, afsnit 21.2.6., og 21.2.11., jf. ovenfor.

Dernæst skal det understreges, at brug af privat bil i tjenesten *altid kræver institutionens forudgående godkendelse*, uanset om godtgørelse udbetales med lav eller høj sats, jf. tjenesterejseaftalens § 10, stk. 2.

Udgifterne i forbindelse med brug af privat bil i tjenesten kan godtgøres på to måder, idet der som anført findes en lav og en høj sats for kørselsgodtgørelse.

Gennem den lave sats ydes der dækning for de variable udgifter, der er forbundet med at køre i bil, dvs. benzin, dækslid, værditab og vedligeholdelse. Den høje sats yder derudover delvis dækning for de faste udgifter, der er forbundet med at holde bil, dvs. forsikring, ejeravgift mv.

Hovedreglen er, at der for kørsel i privat bil i tjenesten udbetales godtgørelse med den **lave sats**, jf. tjenesterejseaftalens § 14, stk. 1. Merudgifterne ved mere lejlighedsvis at køre tjenstligt i privat bil anses for dækket gennem godtgørelse af de variable udgifter.

For at få udbetalt godtgørelse med den **høje sats** *kræves altid en forudgående, skriftlig kørselsbemyndigelse* fra institutionen. Kompetencen til at udstede kørselsbemyndigelsen ligger hos institutionens leder, (der dog eventuelt kan videredelegere denne kompetence). En kørselsbemyndigelse til lederen selv skal udstedes af institutionens bestyrelse.

Godtgørelse med den høje sats er *alene* beregnet til ansatte, der forudsættes at stille bil til rådighed i forbindelse med deres arbejde, eller som efter institutionens vurdering kun vanskeligt vil kunne bestride arbejdet, hvis de ikke kørte i privat bil.

Det skal understreges, at der *kun* kan udstedes skriftlig kørselsbemyndigelse, hvis der med en stilling er forbundet *regelmæssig kørsel af større omfang eller af speciel art*.

Det er institutionen, der skønner, hvad der skal forstås ved "større omfang" og "speciel art". Ved afgørelsen skal der lægges vægt på hovedbegrundelsen for den høje sats, nemlig om den ansattes tjenstlige kørsel i privat bil er af en sådant omfang og/eller art, at det kan siges, at kørslen er af nødvendig eller i hvert fald af væsentlig værdi for institutionen.

Det ligger i sagens natur, at skriftlige kørselsbemyndigelser er personlige. Kørselsbemyndigelsen skal indeholde en afgrænsning af, hvilken tjenstlig kørsel der kan foretages i henhold til denne - og dermed afregnes efter den høje sats, jf. tjensterejseaftalens § 15, stk. 1. Tjenstlig kørsel, der ikke falder inden for bemyndigelsens ordlyd, afregnes efter den lave sats.

En skriftlig kørselsbemyndigelse giver ret til godtgørelse med høj sats for tjenstlig kørsel i privat bil *indtil 20.000 km. i et kalenderår*. Kørsel ud over 20.000 km. i et kalenderår godtgøres med lav sats, jf. tjensterejseaftalens § 15, stk. 2. Dette gælder også i tilfælde, hvor den ansatte får kørselsgodtgørelse fra flere institutioner/offentlige myndigheder.

Det bemærkes, at tjenstlig kørsel i privat bil *i udlandet* altid godtgøres med **lav sats**, uanset om der foreligger en skriftlig kørselsbemyndigelse, jf. tjensterejseaftalens § 16.

Hvis institutionen udsteder en skriftlig kørselsbemyndigelse til en ansat, skal der lægges kopi heraf enten på den ansattes personalesag eller på en generel sag, institutionen opretter til formålet.

Vi skal i denne forbindelse oplyse, at Undervisningsministeriet som led i tilsynet med institutionerne jævnligt gennemfører undersøgelser af institutionernes anvendelse af kørselsgodtgørelse. Udbetaling af kørselsgodtgørelse i strid med reglerne er en overtrædelse af de generelle tilskudsbetingelser, som kan medføre sanktioner i form af tilskudsmodregning.

Afsluttende bemærkes, at alle spørgsmål om de skattemæssige konsekvenser af udbetaling af kørselsgodtgørelse skal rettes til SKAT.

Med venlig hilsen

Jens Kroman
Fuldmægtig
Direkte tlf. 3392 5973
E-mail: Jens.Kroman@uvm.dk